

ԱՊԱԳԱ-ԱՆՅՅԱԼ
FUTURO-PASSATO

A MIAMOCI

ԱՊԱԳԱ-ԱՆՅՅԱԼ FUTURO-PASSATO

ՀԱՅԱՍՏԱՆՈՒՄ ԻՏԱԼԻԱՅԻ ԴԵՄՊՆՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱԳԻԾ՝ «ԴԱՆԹ ԱԼԻԳԻԵՐԻ»
ԱՍՈՑԻԱՑԻԱՅԻ ԵՐԵՎԱՆՅԱՆ ԿՈՄԻՏԵԻ ԵՎ ԲԱՐԻԻ «ՀՐԱՆՏ ՆԱԶԱՐԵԱՆՅ»
ԳԻՏԱԴԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ՀԵՏ ՀԱՄԱԳՈՐԾԱԿՑՈՒԹՅԱՄԲ

A CURA DELL'AMBASCIATA D'ITALIA IN ARMENIA, IN COLLABORAZIONE CON IL
COMITATO DI JEREVAN DELLA SOCIETÀ "DANTE ALIGHIERI" E CON IL CENTRO STUDI
"HRAND NAZARIANTZ" DI BARI

ԵՐԵՎԱՆ
JEREVAN
2020

2020

03 ՓԵՏՐՎԱՐ
FEBBRAIO -17 ՀՈՒԼԻՍ
LUGLIO

«ՅԵՏՔԵՐ»

ԼՈՒՍԱՆԿԱՐՉՈՒԹՅՈՒՆ՝
ՃԱՆԱՊԱՐՅՈՐԴԵԼՈՎ ԻՏԱԼԻԱՅՈՒՄ
ԵՎ ՀԱՅԱՍՏԱՆՈՒՄ

ՆԱԽԱԳԻԾԸ՝ ՊԱՏՐԻՑԻԱ ՊՈԶԻԼԻՊՈՅԻ
ՀԱՄԱԴՐՈՂ՝ ԻԶԱԲԵԼԼԱ ԻՆԴՈԼՖԻ
ՊՐՈՖ. ԿԱՐԼՈ ԿՈՊՈԼԱՅԻ
ԳԻՏԱԿԱՆ ԱԶԱԿՑՈՒԹՅԱՄԲ

"TRACCE"

FOTOGRAFIA IN VIAGGIO TRA ITALIA
E ARMENIA

PROGETTO DI PATRIZIA POSILLIPO

A CURA DI ISABELLA INDOLFI

CON IL CONTRIBUTO SCIENTIFICO DEL
PROF. CARLO COPPOLA

Հռոմի Քահանայապետական հայ վարժարանի գրադարանում պահվող 18-րդ դարի հայերեն ձեռագիր մատյան
Manoscritto armeno del XVIII sec. custodito nella biblioteca del Pontificio Collegio Armeno di Roma

«ՅԵՏՔԵՐ – Իտալիա Հայաստան»-ը ճանապարհորդություն է արևմուտքից արևելք, հյուսիսից հարավ, որն անցնում է Իտալիայի և Հայաստանի շրջանների մեծ մասով՝ որոնելով երկու երկրների միջև մինչ օրս կենդանի կապերը: Վայրերն ու դեմքերը կպատմեն մշակութային, գեղարվեստական, գիտական և առևտրային փոխանակումներից կազմված այս եռանդուն կապի մասին:

“TRACCE - Italia Armenia” è un viaggio da ovest a est, da nord a sud, attraverso le principali regioni italiane e armene, alla ricerca delle connessioni ancora vive tra i due paesi. Luoghi e volti racconteranno questo intenso legame, fatto di scambi culturali, artistici, scientifici e commerciali.

ՌՈՒԲԵԼ ՏԻՄՈՒՐՅԱՆ, Բարի
RUPEN TIMURIAN, Bari

Պատրիցիա Պոզիլիպոյի ճանապարհորդությունը սկսվել է Իտալիայում՝ հետևելով Ճզգրիտ պատմական և մշակութային կոորդինատերին և իրենց ներսում անձնական պատմությունների և իրերի ուղեբեռ կրող հասարակ մարդկանց թաքնված հետքերին. գաղթականներ, որոնք չեն ծանաչում սահմաններ և թողնում են իրենց անցման կամ բնակության հետքերը, ինքնություններ, որոնք ձևավորվում են խորը և տարասեռ մշակութային արմատների միահյուսումից:

Il viaggio di Patrizia Posillipo è partito dall'Italia, seguendo precise coordinate storiche e culturali, sulle orme nascoste di gente comune che porta con sé bagagli di oggetti e storie personali; migranti che non conoscono confini e lasciano tracce del loro passaggio o del loro permanere; identità che si formano nell'intreccio di radici culturali profonde ed eterogenee.

ՇՈՒՇԱՆ ԽԱԼԱԹՅԱՆ, Ֆլորենցիա
SHUSHAN KHALATYAN, Firenze

Նրա լուսանկարների իրական թեմաները պատմություններն են, որոնք յուրաքանչյուր մարդ պատմում է հայացքների, ժեստերի, լուսանկարվելու համար ընտրած վայրերի կամ իրերի միջոցով: Իտալիայի և Հայաստանի միջև այս նախագծում մարդիկ իրենց ներսում կրած մշակույթի կենդանի հետքերն են, մշակույթով, կրոնով և բնավորությամբ իրար շատ նման երկու երկրների հանդիպման վկաներն ու ստեղծողներն են:

Պատրիցիա Պոզիլիպոյի լուսանկարչական տեսողությունը նման է փաղաքշանքի. այն չի տիրանում պատկերին, ոչ էլ սահմանափակվում է արձանագրելով, այլ, դիմանկարի տեխնիկայի տրամադրած ժամանակի շնորհիվ, սերտ կապի մեջ է մտնում սուբյեկտների հետ՝ վերջիններիս բնավորությունն ու զգացողություններն ընկալելու նպատակով: Սա է այս՝ գրեթե մարդաբանական գործողության իմաստը, որին հաջողվում է ոչ միայն փաստագրել համայնքների և մարդկանց փոխակերպումները, այլ նաև որսալ ներքին տեսարանները՝ վեր խոյացնելով դրանք որպես մշտապես փոփոխվող ինքնության դրամայի և գեղեցկության պոետիկ փոխաբերություն:

Հայաստանում Իտալիայի դեսպանության կողմից Հայաստանի մայրաքաղաքում տեղադրված հանրային ինստալյացիան և տպագրված կատալոգը համայնքներին ու հանրությանն են վերադարձնում ճանապարհորդության ընթացքում հավաքված հույզերն ու պատմությունները:

ՄԱՐԻԱՆՆԱ ՉԱԲԱՐՅԱՆ, Նեապոլ
MARIANNA ZAKARYAN, Napoli

I veri soggetti delle sue fotografie sono le storie che ogni persona racconta attraverso gli sguardi, i gesti, i luoghi o gli oggetti scelti per farsi ritrarre. In questo progetto tra Italia e Armenia, le persone sono tracce viventi della cultura che si portano dentro, testimoni e creatori dell'incontro tra due Paesi molto simili per cultura, religione e carattere.

L'occhio fotografico di Patrizia Posillipo è come una carezza; esso non si appropria dell'immagine, né si limita a registrare ma, grazie al tempo concesso dalla tecnica del ritratto in posa, si mette in stretta relazione con i soggetti, nell'intento di coglierne il carattere e il sentimento. È questo il senso di un agire quasi antropologico che riesce non solo a documentare le trasformazioni delle comunità e delle persone, ma anche a catturarne i paesaggi interiori, ergendoli a metafora poetica del dramma e della bellezza di identità in continuo cambiamento.

Una installazione pubblica nella capitale armena e un catalogo realizzati dall'Ambasciata d'Italia in Armenia, restituiscono alle comunità e al pubblico le emozioni e le storie raccolte durante il viaggio.